

§ 14.

Тѣзи годишни тѣ проценти душеприказчики, като свалятъ харчъ та, раздѣлятъ ги на двѣ равни части. Една та часть я задержаватъ въ Одесса, пакъ друга та я испращатъ въ Габрово на тамошни тѣ директори (епитропи) школки за найпужни тѣзи работи. Ти иматъ право и сами да плащатъ въ Одесса, чтося отнеся до училище отъ она сума.

§ 15.

Отъ половина та проценти, които Гг. душеприказчики получилихъ и удержажъ въ Одесса, най на предъ отдѣляватъ сто серебряни рубли за катагодишна помощъ на четири тѣ юноши, Българе, кои то по Царска милость ся учатъ на Царска харчъ въ Одесска та Семинарія. Тѣзи сто рубли ся отнесятъ точію (салтъ) до юноши тѣ, кои то ги исплащатъ безъ проценти въ Одесса или Габрово, кога излѣзятъ отъ Семинарія та. Но ако тии сички, или нѣкой отъ тѣхъ, кой то живѣе въ България та, въ три години приеме духовно званіе, тогава сума та что е длъженъ му ся прощава. Сумма та, что остана въ Одесса, завѣщаватъ я да ся образува и изуче единъ юноша, Габровецъ, въ учебни тѣ Русски заведенія. Но, какъ то трѣба да сякаме, чи половина та часть отъ проценти тѣ, что останахъ въ Одесса, не ще да ся похарчи въ перви тѣ години на ученіе то му, пакъ, споредъ успѣхи тѣ му ще ся увеличаватъ и харчове тѣ му, за това и пари тѣ, что останатъ отъ перви тѣ години. да ся содержаватъ въ Банкъ атъ насчетъ на истый атъ юноша: т. е. ако изученіе то му ся протегли десетъ години, пакъ сума та, что му бѣше нареченна, не ся похарче сичката, то има право, ако жѣлае, да получе и сума та, что остана.